

ВЕЛИКА САЛЯ KONZERTHAUS-У У ВІДНІ.
Дня 21, 23 та 25 липня 1919.

*„Час, моя нісне, у світ погуляти,
Розправкин крильця, поширані горем,
Час, моя нісне по волі буняти.“*
Лесь Українка: „Гриб, моя нісне!“

Програмова книжечка

до

ТРЬОХ КОНЦЕРТІВ

Української Республіканської Капелі

Диригент: П. О. Кошиць.

Диригентка: П-на П. Щуровська.

Учитель співу: П. Г. Тучапський.

Адміністратор: П. П. Стеценко.

Солісти:

Перший Соупан: П-ні Артем'єва (Прилетів Сокид, Страшний суд, Ой дозволь пан хозяїн).

„ „ П-на Георгієвська (Щедрик, Св. Николай).

Другий „ П-на Терило (Страшний Суд).

Альт: П-на Машевич (Ой там за гаси брала діва льон, Журба).

Перший тенор: П. Троїцький (Ой там за гасем, Ой дозволь, пан хозяїн, Ой там за яром).

„ „ П. Горанський (Страшний суд).

Другий „ П. Левницький (Ой там за яром).

Барітон: П. Кузьмин (Почайівська Матір, Св. Николай, Страшний суд, Ой там за гасем брала,
Ой у полі вітер віє, Журба).

„ П. Орданський (Страшний Суд).

Бас: П. Корсунівський (Страшний Суд).

Українська Республіканська Капеля

вислана Міністерством Мистецтва та Національної Культури в кон-
цертову подорож по Європі та Америці.

1. Канти:

Отсі зразці нашої рідної пісні, що їх ми називаємо кантами, — се доводі давні пам'ятники нашої народної музики, сагаючи ще часів першої козацької доби, коли то звязь народного життя-буття зі своєрідною піснею була може найбільш живуча, найбільш непосредна. Може воно тому і не простий случай, що і форма і характер тих наших давних пісень релігійні, форма-церковної псалми, а зміст взятий або з легенд про святих, або з історії церкви, або є він таки церковно-поучаючий. Душа народу, придушена віками страшним гнітом татарсько-ляцького ляхоліття наче шукає потіхи в задумі над життям визволених святим терпінієм людий та в задумі над подіями і питаннями, які велили пізнавати велич засвіта.

2. Колядки і щедрівки.

Сі пісні — се не тільки рідвяні та щедріві обрядові пісні, звязані з нашим рідвяним та йорданським торжеством, а заразом і пам'ятники давного нашого побуту, коли то наші поганські предки зимовими місяцями з глибини туги за весняним сонцем оспівували окремими піснями бога сонця Сварога. В злуці з римським словом *Calendae*, — означають тому коляди сі наші пісні, що в той час, коли ми пині святкуємо Різдно та щедрий вечір — висказували тугу наших давних батьків за божим світлом.

3. Веснянки.

Подібно як колядки і щедрівки, являють ся нам і веснянки висказом того давного нашого, поганського світоглядом, ознаменованого життя, яке плыло в найтіснішій злуці з природою і її головними проявами. Як вже в примітці до коливок і щедрівок зазначено, — була головню туга за сонцем, туга за весняним обновленем життя в природі найглибшим та найбільш живучим жерелом тих наших давних пісень, в яких багато слідів старинних обрядів. Головно-ж веснянки злучені були з обрядовими торжествами, як се покаже їх ритм, який витворив ся з ритму обрядових танків, що їх виводжено під звук пісень, вітаючих нове сонце і подих нового життя в природі.

ПЕРШИЙ КОНЦЕРТ.

ПРОГРАМА.

I. **Канти** (пісні релігійного змісту):

1. Св. Варварі.	Ар. О. Кошиць.
2. Почаївській Божій Матері.	" М. Леонтович.
3. Ангел Хранитель	" О. Кошиць.

II. **Колядки і щедрівки:**

1. Ой, рано, рано кури запіли	" В. Ступницький.
2. Вдовійка.	" О. Кошиць.
3. Ой там за горою	" М. Леонтович.
4. Прилетів сокіл.	" В. Ступницький.
5. Щедрик	" М. Леонтович.
6. Ой на горівці.	" К. Стеценко.

III. **Пісні:**

1. По за гаєм брала дівчина льон	" О. Кошиць.
2. Шумить, гуде дібрівонька.	" М. Лисенко.
3. Ой, пряду, пряду.	" М. Леонтович.
4. На улиці скрипка грає.	" О. Кошиць.
5. Верховино	" М. Лисенко.
6. Ченчик	" О. Кошиць.

ДРУГИЙ КОНЦЕРТ.

ПРОГРАМА.

I. Колядки і щедрівки:

1. Дар десь пребогатий	Ар. О. Кошниць.
2. А в Кущівці церкву будують	" К. Стеценко.
3. Ой там за горою	" М. Леонтович.
4. На Орданській річці	" К. Стеценко.
5. Ой на горонці	" К. Стеценко.

II. Веснянки

" М. Лисенко.

III. Пісні:

1. Ой горе камені при долині	" О. Кошниць.
2. Козаченьку, куди йдеш	" М. Лисенко.
3. Кулик чайку любив	" О. Кошниць.
4. Ой летіла горлиця	" М. Лисенко.
5. Черевички	" М. Лисенко.

ТРЕТИЙ КОНЦЕРТ.

ПРОГРАМА.

I. Канти:

1. Св. Миколаю АрО. Кошиць.
2. Про Страшний Суд „ Демущький.
3. Св. Юрієві „ Яцнявч.

II. Колядки і щедрівки:

1. А у цього лазіна „ К. Стеценко.
2. Ой, дозволя, пан хазяїн „ В. Ступницький.
3. Ой, за горою „ К. Стеценко.
4. Ой, сивая та і зауленька. „ К. Стеценко.
5. Щедрик „ М. Леонтович.

III. Пісні:

1. Ой, у полі вітер віє. „ О. Кошиць.
2. Ой, там за яром „ М. Лисенко.
3. а) Курба (duetto). | „ О. Кошиць.
б) Косив козак сіно |
4. Бочечка „ О. Кошиць.
5. Гей, я козак з України „ О. Кошиць.
6. Ой, летіла горляця „ М. Лисенко.

КАНТИ.

Св. Варварі.

Ар. О. Кошак.

Покой, благодать,
Ангелице, Мати!
Варваро прекрасная,
Невісто Господня!

Отець її не злюбив,
І муками застрашав...
Варваро прекрасная,
Невісто Господня!

Утікала понід гору,
Понід гору крем'яну:
Горо розстунися, Мученице скрий ся!
Варваро прекрасная,
Невісто Господня!

Царствуй, царствуй в віки
З Сус Христом на віки.
Варваро прекрасная,
Невісто Господня!

Про Почаївську Бому Матір.

Ар. Лесюк.

Ой зійшла зоря печірована,
Над Почаївом стая,
Виступило турецьке військо,
Як та чорна хмара.

Турки з татарами брами облигли
Манастир новгати:
Матір Божая Почаївська
Буде нас ритувати.

Отець Залізо з келії вишлов
Та слізами уміває:
«Ой, ритуї, ритуї, Божан Матір,
Манастир загинав!»

Ой, вишла нишля Божан Матір,
На хресті вона стая,
Кулі вертала, турків бишала,
Манастир вритувала.

А ми люде всі, христяне,
До Бога усі вдаряймо,
Матері Божій Почаївській
Поклон всі создаваймо.

Ангел Хранитель.

Ар. О. Кошак.

Ангел грішну душу пробуджє від сна:
« — А встань, грішна душе пробудься від сна,
На Ангела Божого тай надивнися.

Станє тебе Господь тай розрашувати:
Де ти, грішна душе забарилася,
До царствія Божого не успішлася?

Іже утрєні й вечерні одслужилася,
Служби та молебні одправилася,
Восковї свічі потушилася».

Тоді грішна душа стрєнулася,
До Янгола гласом возгаснулася.
«Ти, Янголе Божій, Ти Хранителю мій,
Не дай мені впасти в печельний огонь.»

Тоді Ангел смутно відказав:
«Де ти, грішна душе, забарилася!
Утрєні й вечерні тай не вислухала!
Служби та молебні та не наймала.
В великій роскоші ударялася,
Сьадкими панитками настаждалася.
На вічній мука в ад попалася!»

Св. Миколай.

(Від Остапа Вергеса записав мєльдію М. Лисенко.)

Ар. О. Кошак.

Ой, хто, хто Миколая любить,
Ой, хто, хто Миколая служить,
Тому святий Миколай
На всякий час помагє

Миколає!

Ой, хто, хто живе в його діурі
Миколай на землі і на морі
Возьмєт його у напасті
Не дасть йому д'злых пропасті

Миколає!

Миколай, ім'я знаменито,
Побіждаєть множаємтвом молитов,
Побіждаєш у горянін,
Утішаєш християнін.

Миколає!

Побіждаєть прєгів наших,
Всьди помішник во скорбі нам прибуди,

Ми ти будем прославляти.
Імя твоє похваляти.

Миколає!

Миколай, ми тебе благаєм
На поміч собі приливаєм.
Будь похвален святителю,
Мирдікієвський учителю.

Про Страшний суд.

Ар. Демуховий.

Когда час приходить,
Треба помирати:
Хоч яке багатство,
Треба покладати.

Час година ушлях
Страшний суд приближає:
Готуймо я всі!

Як Господь хрест покаже
Благовірним ясний.
В тойже час, християне,
Всім нам буде страшно.

Очі будем закривати,
Бо великий страх будем мати.
Як сонде Христос,

Конець віка прийде,
Страшний суд наступить,
А хто в добре вживив,
Царствія до тунить.

Ой, когда конець віка ікончатся
А тогда Страшний Суд приближастся
Ой послышмо ми всі воплиаймо,
А на безмертний час розмишляймо.
Свят, свят, свят Господь Сафаоф!
А помилуй нас сам Ісус Христос!

Св. Юрій.

Ар Яковлев.

Були люди невірні
Вони в Бога не вірили.
А вірили у цмоцище,
У лютеє та зміице.

В його з рота огонь наше,
В його очей іскри скачуть.
Дали цмоку тай оброку:
Що години -- по людям!

Припила пора аж до царя:
Хоч сам ступай, хоч дочку дай!

Аж ось їде святий Юрій
На білим коні з копієм,
Вдарив цмока серед ока,
Забив цмока на рік віка.

По всім світі розписани,
По всім людям розіслани:
Щоб читали і писали
Георгія святкували.

КОЛЯДКИ І ЩЕДРІВКИ.

Ой, рано, рано кури запіли.

Ар. В. Ступаківський.

Ой рано, рано кури запіли.

Приспів:

Ой дай Боже, святий вечір!

А ще раніше Василько устан.

Лучком забрицан.

Братів побуждан:

«Братики встайте, коників сідайте!»

Приспів:

«Та поїдем полем, по битів доролі!»

Приспів:

«Ой там наганя я кону в дереві,

Дівку в теремі.»

Приспів:

«Хай нам братики, куна в дереві.

А мені братики, дівка в теремі

Дівка Ганечка, хороша швачечка!»

Приспів:

А на комірці сиді голубці

Приспів:

А на пазу ці райські пташки.

Була вдовою.

Ар. О. Кошч.

Була вдовою в конці селі.

А мала вона три донечки.

Приспів: Гай! Родженство!

Єдна донечка Ганусейка

Друга донечка Костусейка

Щей доня Настусейка.

Моя дитя Настусейко,

Поїдь на вівчоньку!»

Мати дочку уряджати.

Уряджачи навчала:

«Поперед вівська не вивбайся, —
Позад вівська не зоставайся!»

Дар днесь пребогатий.

Ар. О. Кошак.

Дар днесь пребогатий
Із неба сойде.
Яко капля каплявши
На землю спале.

Бог в утробі Дівичі.
Слово се шитьє.
Із неї же невидимо
Миру явиться.

Ангельская ся хорін
Тес являють.
На облочках веселих
Пісню співали.

Водверіє є пастирми
Пісню галосить.
Тріє царі, тріє дари
Богу приносять.

Ой ти Христе справедливий
Давиш видіти
Як є Того в Царстві Твоєм
На віки жити.

А в Куціці церкву будують.

Ар. К. Степанко.

А в Куціці церкву будують --
Радуєся земле єсть ти син Божий
[Днесь народивсь.

Збудували церкву із трьома верхами --
Радуєся . . .

Із трьома верхами із трьома вікнами --
Радуєся . . .

А в перше віконце вилетіло сонце --
Радуєся . . .

А в друге віконце вийшов місяць --
Радуєся . . .

У третє віконце улетів янгол --
Радуєся . . .

На Орданській річці.

Ар. К. Степанко.

На Орданській річці тиха вода стояла.
Ой, тям Мати Божа Суса Христа купала.
А скувавши, у шовконе шпонила,
А сповнивши, у ясельця поклала.
А над тими яслами сірі воли стояли.
На світе Дитятко своїм духом дихали.
Поки Суса Христа із ясельця узали.
Взяли Суса Христа на престолі поклали.
А коло престолу три янголи літали.

А у цього хазіна.

Ар. К. Степанко.

А у цього хазіна
На його дворі.
Горять свічі воскові
На його дворі.
Печуть рибу осятрицу
Тай на родини.
Пречиста Діва Марія
Сина родила.
Ізлівають аж із неба
Аж три янголи.
Стали вони думать гадати --
Яке їм дати.
«Даймо йому таке ім'я:
Ісуса Христа.
Сусе Христе, Сине Божий
Помилуй Ти нас!»

Ой дозвоь пан хазіні.

Ар. Ступаківка!

Ой дозвоь пан хазіні
Пан колідочку ставати
І весь двір звеселять.
Святий вечір!

Накрути твого двора
Та залізній тина.
Посеред твого двора
Стоїть стовп золотий.
А на тім же стовпі
Сидить птиця орел.
А по тім же дворі
Пан хазіні похоло.
Пан хазіні похоло.
Шубу йому наділа,
Хоче птицю убить.
Щей орла зустрінь.
А та птиця орел.
Тай проказувала:
«Ой не свийже мене,
Не стрілийже мене.
А я стаду тобі
У пригодиці:
Будеш синя женить.
Дошку зямьк одцвять.
А сам старичок
Сьду старостом.
А синів, невісток
Поплаз в красивый пободок.

Ой за горою, за зеленою.

Ар. К. Степанко.

Ой, за горою, за зеленою --
І, Приснік Соколю ясен,
Паничу красен,
Гиванко!

Там дверо стоїть високе, тонке —
1. Приспів: . . .

А під дремом тим пан Іван сидить —
1. Приспів: . . .

Ой дали йому блядо червінців —
1. Приспів: . . .

Він червінці взяв, шапочки не зняв —
2. Приспів: Грайком, грай кониченьку.
Під молоденькам Іванком.

Вивели йому коня в знаряді —
2. Приспів: . . .

Він коника взяв, шапочки не зняв —
2. Приспів: . . .

Вивели йому царівну одну
2. Приспів: . . .

Він царівну взяв, шапочку ізняв
2. Приспів: . . .

Ой там за горою.

Ар. М. Леонтюк.

Ой там за горою, та за кам'яною —
Щедрий вечір, добрий вечір!

Там пан Володимир коника сідлає,
Коника сідлає, на гору вступає.
На гору вступає, на царів стріляє.
Ой вивели йому подумисок срібля.
А він на той дар а не подивився,
І шапочки не зняв а не поклонився.
Ой вивели йому подумисок злата.
А він на той дар а не подивився,
І шапочка не зняв а не поклонився.
Ой вивели йому панночку царівну,
А вже він на той дар цільно подивився,
І шапочку ізняв, низенько вклонився.
Щедрий вечір, добрий вечір!

Прилетів сокіл . . .

Ар. Ступаківськ.

Прилетів сокіл до віконця —
Приспів: Щедрий вечір,
Добрий вечір,
Добрим людям
На здоров'я.

Тай заглядає у світлоньку —
Приспів:

Щей світлонька не метена —
Приспів:

Щей Уляпонька не чесана —
Приспів:

Тай розсердилась на батенька —
Приспів:

Та на матишку розгнівалась —
Приспів:

Сукии шили, вкоротили —
Приспів:

Черевичками не вгодили!
Приспів:

Щедрик.

Ар. М. Леонтюк.

Щедрик, щедрик, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка,
Стала собі щебетати.
Господар'я викликати:
«Вийди, вийди, господарю,
Подивися на коняру. —
Там онячки покотились.
А ягнячки народились:
В тебе товариць хороший.
Будеш мати мірку грошей.
Хоч не гроші, то полюба,
В тебе жінка чорноброва.»

Ой на горонці . . .

Ар. К. Стеценко.

Ой, на горонці в золотій кормонці,
Там грають кобзарі
На золотій цимбалі.
Там Ганша була, мед вино пила —
Там грають . . .

Ли Ганусь, їди до дому —
Там грають . . .

Як танця дідду, до дому піду —
Там грають . . .

Як танця дідшла, до дому пішла —
Там грають . . .

До дому дідшла, щастя і знайшла —
Там грають . . .

Ой сивая та і зозуленька.

Ар. К. Стеценко.

Ой сивая та і зозуленька
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я!

Усі сади та і облітала —
Щедрий вечір . . .

А в одному та і не бунала —
Щедрий вечір . . .

А в тім саду три терени —
Щедрий вечір . . .

А в першому красне сонце —
Щедрий вечір . . .

У другому ясен місяць —
Щедрий вечір . . .

А в третьому дрібні зірки —
Щедрий вечір . . .

Ясен місяць — пан господар —
Щедрий вечір . . .

Красне сонце — жона його —
Щедрий вечір . . .

Дрібні зірки — його дітки —
Щедрий вечір . . .

ПІСНІ.

Поза гасм брала дізна льон.

Ар. О. Кошар.

Поза гасм брала дівчина льон,
Весь долину ісходила:
Нема того парня молодого,
Которого любила!

«Прибуди, прибуди, молодий козаче,
Хоч в неділю тай до мене,
Тужить нив, щей побивається
Моє серце без тебе.»

«Нікудою, молода дівчина,
Тай до тебе прибувати,
Ста на варта на чотири брани,
Нікудою об'їхати.»

«Поза гасм, молодий козаче,
Поза гасм зелененьким,
Копиченком вороненьким!»

«Ой далеко, молода дівчина,
Поза гасм об'їждати! —
Мусиш, мусиш ти, моє серденько
Тай до осені ждати.»

Шумить, гуде дівровонька.

Ар. М. Лесюка.

Шумить, гуде дівровонька,
Плаче, тужить дівчинонька . . .
Плаче, тужить і ридив,
Собі пароньки немає.
«Ой Боже ж мій милостивий,
Іта трачу без дружини!
Деж ти живиш, проживавш,
Собі пароньки не маєш?»
«А я живу у пустині,
Іта трачу без дружини!
Боже з неба високого,
Глянь на мене молодого,
Глянь на мене, що я прошу,
Дай мені долю хорошу!
Осідлаю кониченька,

Осідлаю вороного,
Тай поїду, побуваю,
З дівчатами погуляю!
Ой чи ж то хати білі
Що дівчата молоді?»

Ой пряду.

Ар. Леоніда.

Ой, пряду, пряду,
Спатоньки хочу . . .
Ой, склони я голівоньку
На білу постілоньку,
Може я засну.

Аж свекруха їде,
Як змія гуде:
«Сонливая, дрімливая,
До роботи лінивая
Невістко моя!»

Ой пряду, пряду . . .
Аж свекор їде,
Як вітер гуде:
«Сонливая, дрімливая,
До роботи лінивая
Невістко моя!»

Ой пряду, пряду . . .
Аж мій милый їде
Як голуб гуде:
«Ой спи, мила, хороша
Пішла заміж молодая,
Не виспала ся . . .»
Ой пряду, пряду . . .

На улиці скринка грас.

Ар. О. Кошар.

«На улиці скринка грас,
Гас гуде, вивомляе,
Мене мати не пускає,
До кужілья пританяє!
А я ж робить не адукаю,
В мене рученьки болять,
Пусти ж мене, мій мати,

А як жито зацвіло,
Приїшла вістка у село:
Не вертаєсь вже до тебе козаку —
Заснув и стєпу він, сердєга, до віку.

Кулик чайку любив.

Ар. О. Кошак.

Кулик чайку любив,
Тай до чайки ходив.
Кулик чайку питає:
«Чи ще, чайко, не світає?
«Ой, ще...
Присуньмося ближче ще.»

Борозенька вузенька,
Не уляжемося,
В Петрівочку ніч маленька,
Не награвємося,
Суча куда кожушина
Не одягнемося.
«Ой, ще...
Присуньмося ближче ще.»

Коли б знала що ти мій,
Дала б тобі кожух сній,
Кожух білий, ковпир чорний. —
Славний парєнь, ще й моторний,
Славний парєнь, славно ходить,
Славно його мати воить,
«Ой, ще...
Присуньмося ближче ще.»

Ой, летіла горлиця.

Ар. М. Лосєва.

Ой, летіла горлиця через сад,
Розцукотила пирячко на весь сад,
А хто ж тєє пирячко ізбере,
А хто ж мене молоду забере?
На курочці пирячко рибок,
Любімо я, сердєнько, обок,
На курочці пирячко в один ряд,
Любімоєт, сердєнько, в один лад.

Чи цєж тії черевички.

Ар. М. Лосєва.

Чи цєж тії черевички, що попович покушин,
Повієсла на кілочку, бієт москєць ухони!
Присніє: Цур тобі прудивусє!
Які в тебе руді вуєт!
Сама собі дивуєєя
З прудивусом цідуєєя!

Як поїхав мій милєнький до млина,
А и собі прудивуса прийняла
Присніє: . . .

Як приїхав мій милєнький у ночі,
А и лежу сама собі на печі,
Присніє: . . .

Ой, хтож тобі, мій милєнький і сказав,
А що мене той прудивус навідав?
Присніє: . . .

Ой у полі вітер віє.

Ар. О. Кошак.

Ой у полі вітер віє,
А жито полоніє,
А парєнь дівчину та вірєнько любить,
А знять не посміє.

Ой тим же він не займас,
Що снатати має,
Ой, а тим же він таї не горнітьєсь,
А що ємни боїтьєсь,

Сидить голуб на дубочку,
А голубка на вишні,
Ой скажи, скажи а сердє дівчино
А що мавиш на мєстї...

Ой там за яром брала дівка льон.

Ар. М. Лосєва.

Ой там за яром брала дівка льон,
Тай забула повязати,
Ой не далеко мій милїй від мене,
Та ніким же накавати.

«Ой, хоч ти приходи, а хоч приїзни
Ти мій милєнький до мене,
Ой б'єтьєя, б'єтьєя, щєй побивьєтьєся
Мєє сердєнько без тебе!»

«Ой радби я милєнька мєй
Тай до тебе приїнути,
Ой кругом двоєє стороженька стала,
Тай нікуди обїнути!»

«Як биж ти схотів милєсьєнький мій
Тай до мене приїнути,
Ой, то знайшовби таку доріжєньку
Обїнути сторожєньку.»

Ой за лозами та за густими лозами,
Ой зминаєтьєся молодї дівчини
Та горичками сльєзами . . .

а) Журба (дует).

Ар. О. Кошак.

Та журба мене сунить,
Скоро їз нїг звалить!

Та журба мене, мати,
Скоро із ніг звалить!

А я тій журбі
Та я не піддався.
Та піду до шинкарені —
Горінки нап'юся!

Горілочка п'яна,
Та суча журба вирина,
Та горілочка сузна
Суча журба умна.

б) Косив козак сіно.

Ар. О. Ковчак.

Косив козак сіно:
На сіно погода,
Плакала дівчина,
Як була молода.

Плакала, плакала
З личенка змарніла.
Видно по дівчині —
Віпочка жаліла . . .

«Не жаль мені вінка,
А жаль мені речі»
Роспустила косу,
За телела плечі.

Косу роспустила.
Плечі застелела.
Пішла за пельяба,
Жалю паробила.

Вчора була дівка,
Як із рожі квітка
А теперя стала
Як біла намітка. . .

Ой бочечка дубовал.

Ар. О. Ковчак.

Ой, бочечка, бочечка, гей дубовал
А в тобі паливочка медоная!
С ким я тебе пить буду молодая . . .
С ким я тебе пить буду, щоб не сама,
Бо мого миленького в дома нема,
Деся поїхав миленький в городочок.
На недовеге в'рем'я — на часочок.
Гнався, гнався я за ним — не догнала,
На дорозі вишенька виростала,
На вишенці ягодка достигала,
Упала під вишеньку, тай заснула.
Приїхав миленький — я я не чула!

Гей! я козак з України.

Ар. О. Ковчак.

Гей я козак з України,
Козак з роду, козак з мінні —
Нігди в житті не заплачу,
Гучу, кричу, грав скачу. Гей!

Триста тому, що ся бідить,
Що над гріними іно сидить,
Не з розкоші, тільки з біді,
Тну голубця, йду в присіді. Гей!

Бодяй наше Запоріжжя,
Хоч нагайка плечі зряже,
Козак на те не заплаче —
Гукне, крикне, грав, скаче. Гей!

Оттак у нас чабаранки,
Хоч поїд стіл, та все рачки,
То на пальцях, в присіді,
То до корми, то в усіді. Гей!

Чого ти ся зажурила —
Склади мені мов мила,
На велика серці тута
Не ти будеш — будеш друга! Гей!

ВЕСНЯНКИ.

Веснянки.

(2-й пісок).

Ар. М. Лисенко.

1. Благослови мати весну закликати,
Весну закликати. — зиму проважати!

2. А вже весна, а вже краса, —
Із стріх вода капле
Молодому козакові
Мандрівочка пахне.
Помандрував молодий Іванко
У чисте поле
За ним молода дівчина:

«Вернися соколе!»
«Не вернуси, забарюся
Гордуеш ти мнов!»
А вжеж буде те гордування
Все перед тобою.»

3. Кроконе колесо (сонце)
Вище тину стояло,
Туман таночок заводить,
Що виведе — той стане —
На дівочок погляне:
«Чи всі вони у танку?
Усі дівки у танку
Тільки рожі немає.

Мати рожу чесала
А чешучи почала:
«Донько моя роженько!
Як підеш ти у танець,
То не ствай край тумана.
Туман ручку стискає
Золот перетень адймає,
На мизинець надіває!»

4. Плету, плету плетениць
На парубків шибениць!
Грай, жуче, грай
Поки вийде край.
Плету, плету ліс, ліс
На парубків біс, біс!
Грай, жуче . . .
Об подушку геп, геп,
На парубків леп, леп
Грай, жуче . . .
Плету, плету, гай, гай,
На парубків рай, рай!
Грай, жуче . . .
5. Вийди, вийди кізликчу,
Вийди, вийди рано,
Вийди, вийди рано,

Вийди, вийди рано.
Вийди, погуляймо!

Та сміжи нам кізликчу,
Як дівочки скачуть,
От так хорошенько
От так приятенько!

Кізликчу обернися
С котрою пайном обіймися!
Хоч з старою, хоч з малою,
Хоч з дівкою молодою!

6. Король коло городу ходить
Король у город заглядає,
Король дівочок виглядає.

Виводу, виводу
Чом не в'єдеш по воду?
Боюся, боюся!
Когож ти боїшся?
Короля, короля!

А короля нема дома
Королиха сама в дома
Одчинай ворота!

В І Д Е Н Ь
1919 р.

У друкарні Адольфа Гальцманна у Відні.